

*a semmibe lyukat sípol
(akit érint megkérdezi
J. Attilát
mért kell neki
iszkolnia át a téren)*

*harcolunk
harcolunk
mellünk nagyot dobban
harcolunk
harcolunk
és mellünk kinyílik
fél egy után
fél egy után
jönnek délceg vizállások
fél egy előtt
fél egy előtt
normál A-nknak
himnusz adja meg a hangot*

*s pókhálóban
már vergődve
háromnegyed*

VECSERNYÉS IMRE

Terivers

*körülnéztem
elrepültem társaim fölött
mint egy oldalba rúgott kavics
folyton abban a percben bízva
amikor szavaink feltöltik a hazugság árkait
amikor szívünk összekoccan
a rézsút hulló fényben*

*csak ez a mozdulat
az őszinteség öntisztító mozdulata
menthet meg a kárhozattól*

Vecsernyés (eredeti nevén Dlusztus) Imre a JATE Ságvári Endre Gyakorló Gimnáziumának 4. osztályos tanulója.

*mert mindég várakozó lelkünk
csak így látható meg
és így érhető utól
a napokká fűrészelt homályban*

*most hiányod bársony erszényében lapulok:
és várom hogy kiemelj
fényesítgess tenger-jó kezeddal*

Latinovits Zoltán

*nincsen nincs és
kitagadott a kítaszítottság*

*dühösen révedni a szürke és üres semmire
félni a paralízises magány karjaitól
tömpe kezekkel vihart támasztani
klinikai ágyakból
s együtt zokogni kopogó ereszekkel
akár bélyeget
szemeket sütni kulcsra nyíló ajtókra
felszisszenni az időnként csikorduló
fájdalomra
és újra aludni*

tomboló pupillával saját felelősségre

*gyónni és felütni egy utolsó lapot
vonat pőfékelésébe sikítani hogy
nincs
nincs
nincs
semmi*

Kagyló

*Tekervények útján szendergő gyöngyök,
körkörös izzású magányos ívek,
zaklatott vonalú boltíves göröngyök,
változó sóhajú, sóhajtó színek.*